

BRAZILA ESPERANTISTO

65-a Jaro

OKTOBRO-DECEMBRO 1971

N.º 691-693

Oficiala organo de **Brazila Esperanto-Ligo**, Societo de publika utileco (dekreto N. 4356, 26 Oktobro 1921). Jarabono eksterlande: 15 respondkuponoj.

Sidejo: **Praça da República, 54, 2.º** — Telefono: 232-6309 — RIO DE JANEIRO — BRAZILIO
Respondeca redaktoro (redaktor principal): **D-ro Carlos Domingues**

*ALBERTO
COUTO
FERNANDES*

*UNUA JARCENTO DE
LIA NASKIĜO: 23-a
DE OKTOBRO 1971*

KONVERSACIO (VI)

FUTBALO

— Ankaŭ mi estas fervora ŝatanto de futbalo.

— Ni iru do al bela Stadiono Maracanã. Mi volas vidi la faman ludejon, kovritan de zorge flegata verda gazono.

— Jes ja! Kiam ludas Flamengo, ĝisosta partiano, kiel mi, nepre devas ĉeesti por kuraĝigi.

— Ĉu ni pagu por ŝtupbenko aŭ starloko?

— Ho! Mi gajnis du biletojn por numeritaj seĝoj...

— Viaopinie Flamengo certe venkos; ĉu la teamo estas en perfektaj kondiĉoj?

— Mankas rapida dekstra ekstremlulo kaj pli vigla sturmantulo por la avano, sed la arieruloj kaj halfoj estas la plej lertaj en la lando; du jam estas kunvokitaj por nia reprezentantaro al Pokalo J. Rimet.

— Arbitracios Armando; ĉu ne?

— Jes. La arbitracianto estos li, sed oni ankoraŭ ne difinis la du linikontrolantojn.

— La lasta partio kontraŭ Vasco finiĝis per egala rezulto...

— Prave. Sampoentis la du kluboj per du kontraŭ du, sed Vasco faris unu golon per punŝoto kaj la alian per liberŝoto de tre proksime al golula areo.

— Estas iuj, kiuj asertas, ke unu golo de Flamengo ne devus validi, ĉar la avanulo estis tute elludiĝinta...

— Tion elpensis la partiano de Vasco! Armando nepre prifajfis la elludiĝon. Buglê ricevis la pilkon kaj ĝin direktis al Dé, sed Samarone kaptis kaj fulmrapiĝe antaŭenkuris, evitante Moisés — kiu tiel vigle lin kontraŭludis la tutan unuan duontempon — kaj faris pasmovon al Rodrigues. Ĉi tiu alproksimiĝis al kampofino kaj, malgraŭ piedpremo de la defendanto, alcentrigis alten. La golulo nur pugnofrapis la pilkon, kiun Zico kapfrapis trafe tra la alta maldekstra angulo de la golejo.

— La duan golon Flamengo faris ĉe angulŝoto...

— Jes. Rogério ŝotis surtere. Samarone impetis kaj ŝovis la pilkon inter la kruojn de la golulo!

Terminoj laŭ PIV

G. P.

QUOTA ANUAL DE ADESÃO A LIGA BRASILEIRA DE ESPERANTO

(De acôrdo com os Estatutos todos os membros são automaticamente filiados à organização mundial)

Membro simples: recebe a carteira de sócio, os cupões de serviço e o "Brasil Esperantista"	20,00
Membro com direito ao Anuário: recebe o mesmo que o antecedente e mais o Anuário do movimento esperantista	50,00
Membro Assinante: recebe o mesmo que o antecedente e mais a revista "Esperanto"	70,00
Membro Mantenedor: recebe o mesmo que o Membro Assinante ...	100,00
Patrono: recebe o mesmo que o Membro Assinante e paga 10 vezes a quota deste.	
Membro Vitalício: recebe o mesmo que o Membro Assinante e paga 20 vezes a quota deste.	

Tôdas as importâncias devem ser remetidas em cheque pagável no Rio de Janeiro à

LIGA BRASILEIRA DE ESPERANTO
PRAÇA DA REPÚBLICA, 54, 2.º
Rio de Janeiro, GB

"RIBEIRÃO PRETO: HIERAŬ KAJ HODIAŬ"

S-ro José Pedro Miranda, el Ribeirão Preto, ĵus publikigis libron pri la historio de tiu progresema urbo, notinda, interalie, kiel granda produkto de kafo. La libro estas verkita en portugala lingvo kaj mencias faktojn pri la esperanto-movado en Ribeirão Preto.

Ni dankas por la donacita ekzemplero de la verko, kaj deziras al ĝi plenan sukceson.

EDIÇÕES BRASILEIRAS

	Cr\$
Curso de Esperanto em 20 lições .	5,00
Método do Elementar de Esperanto — Pastorino	6,00
Exercícios do Método Elementar de Esp.	3,00
Esperanto, Série Pedro II .	2,00
Chave Portuguesa .	2,00
Esperanta-Portugala Proverbaro	6,00
Teatro de Machado de Assis .	5,00
Zamenhof Iniciador do Esperanto	6,00

ALBERTO COUTO FERNANDES

UNUA JARCENTO DE LIA NASKIĜO: 23-a OKTOBRO 1971

En la kuranta jaro la esperantistoj celebras la unuan jarcenton de la naskiĝo de Alberto Couto Fernandes. La dato estas aparte kara al la koro de la brazila samideano, kiu ŝuldas al la eminenta neforgesebla gvidinto grandvalorajn nekompareblajn servojn.

Omaĝe al tiu karmemora pioniro ni legos la verkaĵon, kiun pri li prezentis okaze de la duonjarcento de B.E.L. ties prezidanto, Prof. D-ro Carlos Domingues.

Laboro

"Eĉ guto malgranda, konstante frapante,

Traboras la monton granitan."

Couto Fernandes amis ripeti tiujn versojn de La Vojo, kiuj perfekte difinas la poresperantan agadon.

La tuta historio de la Esperanto-Movado en Brazilo estas intime ligita al la vivo de Alberto Couto Fernandes. Fakte li gvidis kaj direktis la Movadon preskaŭ de la komenco de la organizita laboro ĝis sia morto.

Tamen al ne antaŭsciiginta persono, kiu legos la kolekton de "Brazila Esperantisto", aŭ konsultos nian riĉan arkivon de gazeteltranĉaĵoj, tiu vero ne montriĝos unuavide evidenta tial, ke lia nomo ne aperas tiel ofte, kiel tio devus okazi, se ni konsideras, ke li ĉeestis kaj agis ĉe ĉiu okazaĵo de la brazila Esperanto-vivo.

La kialo de tiu neordinara silento estis la ega modesteco de tiu eminenta viro, kies leciono pri simpleco kaj malfiereco devas esti modelo por ĉiuj veraj esperantistoj.

Sed multaj el la samtempuloj de Couto Fernandes povis kaj ankoraŭ povas atesti pri la mirinda laboro de tiu sindona samideano, kiun la ŝatata ĵurnalistino Domingos Barbosa prave nomis "senbrua kudromaŝino".

Pioniro

Inter tiuj samideanoj mi havis la feliĉon kaj honoron esti enkalkulita. Mi akompanis Couto Fernandes ekde 1919, kiam mi translokiĝis al Rio de Janeiro, kaj mi estis vicprezidanto kun li dum 20 jaroj.

Je la unua fojo la nomo de Couto Fernandes aperas en nia afero okaze de la fondo de Brazilo Klubo "Esperanto"

en 1906. Li subskribis la faman liston zorge konservatan en la sidejo de la Klubo. Li ne estis membro de la unua estraro, sed tuj vigle eklaboris per la instruado de Esperanto.

La du Prezidintoj

Kvankam li tute ne estis sintrudema, li estis jam elektita prezidanto de Brazilo Ligo Esperantista en 1910, kiam la unua prezidanto Prof. Everardo Backheuser, estis vokita al aliaj aktivecoj for de la Movado.

Ni povas aserti sen ia suspekto pri flato, ke nia Movado ŝuldas precipe sian ekzistadon al tiuj du noblaj viroj. Backheuser estis la brila profesoro kaj la entuziasma kaj entuziasmiga oratoro. Pro lia influo kaj pro la apogo de elstaraj personoj, kiujn li altiris al Esperanto, la Internacia Lingvo povis esti de la komenco ĝenerale konsiderata kiel serioza afero, male de tio, kio okazis en aliaj landoj, kie oni emis ŝerci pri nia idealo.

Eble la agado de tiu brila oratoro ne estus estinta konstanta. Kaj venis feliĉe la persistemo kaj la konstanteco de Couto Fernandes, kiu dum preskaŭ kvardek jaroj prezidis majstre nian Ligon, metante la fortajn bazojn, sur kiuj ĝi kuŝas, kaj tiel farante malpli peza, nian hodiaŭan taskon.

Couto Fernandes portis al la gvidado sian absolutan honestecon, moralan kaj materialan, kaj tio efikis al la bona famo, kiun ĝuas nia Ligo kaj Esperanto.

Esperanto kaj la inĝenieroj

Ŝajnas, ke de la komenco de la Movado Esperanto forte interesis la inĝenierojn, probable por la kvazaŭ matematika strukturo de la lingvo. Back-

heuser, Couto Fernandes, Nerval de Gouveia, Mota Mendes kaj Tobias Leite estis inĝenieroj. Ili lernis la regulan lingvon kaj restis fidelaj al ĝi, vigle laborante por ĝia divastigo.

Ĉionfaranto

Couto Fernandes agadis por Esperanto en ĉiu maniero. Kiam temis pri nia afero, li ne elektis taskon.

Preskaŭ la tuta "Brazila Esperantisto" estis preparita de li kun la kunlaboro de malmultaj sindonaj samideanoj, inter kiuj Venâncio da Silva kaj Caetano Coutinho.

Kongresoj

Li estis la ĉefa organizanto de la Brazilaj Kongresoj. Li pensis pri ĉio: la programoj, la invitoj, la organiza komitatoj, la deziresprimoj. Ĉion li antaŭvidis, por ke la Kongresoj estu brilaj, kio efektive ĉiam okazis.

Plej zorge li traktis pri la reprezentado de Brazilo en la Universalaj Kongresoj. Li klopodis, por ke ĉiam estu delegito, ĉu iu esperantisto, ĉu diplomato. Li mem neniam volis ĉeesti tiajn kongresojn por kio li havis favorajn cirkonstancojn.

Kursgvidanto

Kursojn ĉiuspecajn li gvidis — elementajn, superajn, per korespondado, Jam maljuna, li gvidis konstantan porinfanan kurson en lernejo "Rodrigues Alves" kaj estis emocie vidi tiun afablan maljunulon inter tiom da malkvietaj infanoj.

Lingvakomitatano

Ne nur pri la divastigo de Esperanto interesiĝis Couto Fernandes. Li lernis ĝis funde la lingvon kiun li majstre regis. Tial li estis dum multaj jaroj Lingvakomitatano, respektata en la tuta mondo esperantista.

Kvankam li ne estis natura oratoro, li fariĝis varma parolanto en necesaj okazoj.

Verkoj

Bonaj verkoj atestas lian meriton: "Curso de Esperanto", en kunlaboro kun H. Mota Mendes; "Esperanta Radikaro kun Portugala Traduko" (4 eldonoj);

"Amo per Proverboj" (2 eldonoj);

"Dicionário Português-Esperanto", en kunlaboro kun Pôrto Carreiro Neto kaj Carlos Domingues;

"Dicionário Esperanto-Português" en kunlaboro kun Carlos Domingues;

"O Rádio em 16 palestras", en kunlaboro kun Carlos Domingues.

"Tipoj kaj Aspektoj de Brazilo", en kunlaboro kun diversaj tradukintoj.

Krom tio li verkis diversajn broŝurojn, kiuj aperis sen la nomo de la aŭtoro aŭ tradukinto, kaj korektis aŭ reviziis multajn verkaĵojn.

Post lia morto nia eminenta samideano Teixeira de Freitas decidis eldoni ĉe Brazila Instituto de Geografio kaj Statistiko iun verkon de Couto Fernandes. Kun la permeso de la vidvino ni traserĉis la tutan paperaron de nia karmemora amiko cele al trovo de la traduko de "A Moreninha" de Macedo, laboraĵo, kiun, laŭ mia scio, li estis farinta. Sed mi ne sukcesis trovi la kaseron. Kio okazis al ĝi? Ĉu ĝi perdiĝis sekve de pruntedono aŭ pro alia kaŭzo, aŭ ĉu li detruis la verkaĵon, kiu estis farita en la unuaj tempoj kaj ne plu kontentigis lin?

Sendube la komprenebla manko de monrimedoj malhelpis la presadon de la verko tuj post la farado. Kvankam en tiu tempo la prezoj estis malaltaj, oni tre malfacile sukcesis havi monon eĉ por negranda libroj, kaj oni devis multe heziti antaŭ ol eldoni ion. Ni devis rezigni pri "A Moreninha" en la traduko certe farita de li.

Tamen mi trovis inter la paperoj gravan verkon, kiu prezentas ankaŭ filologian intereson. Couto Fernandes iam estis ŝaradisto kaj tre amis la proverbojn. Tial li ne nur tradukis la komedion de Artur Azevedo "Amor por Anexins" sed ellaboris libron bazitan sur la Proverbaro de Zamenhof, kaj kun la samsencaj proverboj en la portugala lingvo. Tiun grandvaloran verkon ni prezentis al I.B.G.E., kiu promesis eldoni ĝin kune kun la 2-a eldono de "Amo per Proverboj". La libro estos riĉa donaco al la tutmonda esperantistaro pro la duobla merito, kiun prezentas verko samtempe de Zamenhof kaj de Couto Fernandes.

Modesteco

La senkompara modesteco de Couto Fernandes montriĝas en liaj verkoj.

Generale lia nomo ne aperis sola sur la kovrilo. Li ĉiam volis dividi kun iu samideano la plezuron verki ion por Esperanto. Tial liaj verkoj ordinare havis kunlaborantojn.

En la Lingva Komitato li montris saman modestecon. Li proponis Backheuser por akademiano kaj kiam li volis, ke du amikoj estu akceptitaj en la Lingva Komitato, li decidis ekŝigi por lasi vakantan postenon.

Koncerne "Brazilan Esperantiston" li sukcesis konvinki min, kiel malnovan ĵurnaliston, ke mi fariĝu respondeca redaktoro laŭ la leĝo pri gazetaro.

Egala humoro

Unu el la trajtoj de Couto Fernandes estis la egala humoro. Kiam hazardo li ekscitigis iom, li nur tordis rapide butonon de la veŝto.

Tiun egalan humoron li montris al la esperantistoj, kiuj longe malaperis de niaj vicoj. Kion oni scias, la aktiveco de la plimulto de la esperantistoj estas intermita — ili venas kaj reiras, ili aperas kaj malaperas — pro kompreneblaj kaŭzoj, tial, ke evidente ĉiu devas perlabori sian vivon kaj ĉiuj havas proprajn problemojn solvendajn. Couto Fernandes akceptis tiujn forkurintojn kun ĝojo, eĉ pli granda, ol se ili neniam estus malaperintaj. Li salutis la revenanton kun feliĉa rideto: "Ho! jen la malŝparema filo!"

Fama valizo

En la unuaj jaroj Couto Fernandes kutime portis kuracistan valizon, en kiu li havis informan materialon por konvinki ĉiujn personojn. Pri tiu valizo mi kopias spritan pecon el raporto skribita de Melo e Sousa pri la vespermanĝo okazinta la 7-an de Junio 1910.

"Terure timiga estas la valizo de D-ro Couto Fernandes. Ĉio kio rilatas Esperanton, ne nur en Brazilo, sed ankaŭ en la tuta mondo.

En Eŭropo, Ameriko,

En Azio kaj Afriko

En Sergipe, en Pará,

En Cascadura aŭ Jacarepaguá, ĉio unuvorte troviĝas en la valizo de D-ro Couto Fernandes."

Mi opinias, ke en estontaj jaroj, kiam oni faros tie ĉi grandan ekspozicion de memorindaj esperantaĵoj, tiu valizo rajtas okupi plej honoran lokon.

D-ro Bahkeuser eĉ verkis pri tio la jenan versaĵeton:

"Estas granda movad' en Londono,
En Berlin, en Bruŝel" en Parizo...
Sed en Rio, nenion mi vidas;
Ĉion kaŝas la Cout'a valizo."

Esperantistoj rekonas

Feliĉe la esperantistoj plene komprenis la signifon de Couto Fernandes por nia Movado. En multaj okazoj li ricevis tute justajn honorojn. Li prezidis la II-an Brazilan Kongreson, en São Paulo. Oni inaŭguris lian portreton en la sidejo de B.E.L., en 1923. Oni daŭre reelektis lin prezidanto de B.E.L., ĝis en 1936 li estis aklamita Dumviva Prezidanto: tiu estis tre trafa decido, ĉar en kulturaj movadoj, kiel la nia, la kontinueco de la direktado evidentiĝas ordinare konsilinda kaj utila.

Biografio

Couto Fernandes naskiĝis en São Luiz, Maranhão, en la 23-a de Oktobro 1871. Kiel multaj nordbrazilanoj, li venis juna Rio-n por fariĝi armea oficiro. Li enmatrikuligis en la Militlernejo en 1889. Tie li partoprenis en la respublikamovado. En la sama jaro li forlasis tiun lernejon por studi inĝenierarton. Diplomito en 1894 de la Centra Lernejo, kaj eĉ antaŭe, li laboris en kelkaj publikaj laboroj kaj fine en la Ĝenerala Oficejo de la Telegrafoj, kie li plenumis kelkfoje la oficon de Ĝenerala Direktoro.

Kompetenta kaj diligenta li estis, kaj pro tio ĝenerale respektata. Tiu altranga situacio kreis al li konsiderindan influon, de kiu kompreneble ankaŭ profitis ofte la Movado. Eĉ post emeritiĝo en 1933 li konservis grandan rondon da amikoj, kiuj utilis al Esperanto.

Tuta sindonemo

Esperanto plenigis la vivon de Couto Fernandes. Kvankam li provis diversajn aliajn kulturajn aktivecojn, la Esperanto-Movado estis sendube lia vera medio. Li amis la esperantistojn kaj estis amata de ili.

Li mortis en la 21-a de Aprilo 1946. Lia morta malsano ne estis longa kaj tial li feliĉe ne konis la kadukecon, tiun teruran staton de la homvivo. Li falis unu fojon kaj por ĉiam.

Sed en tiu mallonga periodo — unu monato — lia penso estis plena de Esperanto. Sub la oksigena tendo li parolis pri nia lingvo kaj varme volis interliti kun la aliaj estraranoj de B.E.L. por doni klarigojn kaj instrukciojn.

Post la morto

Lia morto konsternis la brazilan esperantistaron. Oni prave povis timi, ke nia Movado tute ĉesos en Brazilo, same kiel okazis en Ĉilo pro la morto de Sepúlveda Quadra, kaj en Peruo. Nia Movado multe dependas de la instiganto, kaj kiam ĉi tiu malaperas ankaŭ la laboro ĉesas. Kelkaj samideanoj tuj komprenis la grandegan danĝeron kaj streĉis siajn fortojn: Irani Baggi de Araújo, Caetano Coutinho, Maria do Amaral Malheiro, Getúlio Soares de Araújo, precipe pretigis helpi al la eventuala nova prezidanto, kaj tiel la brazila Movado daŭris sub la konstanta inspiro de la agado de Couto Fernandes, kiun ni sekvis seninterrompe por certigi al nia lando ĝian elstaran pozicion en la mondo esperantista. Aliaj kunigis al tiuj batalantoj de la unuaj malfacilaj horoj, kaj ni venkis la danĝeron.

Memoro

Strato en la urbparto Laranjeiras, kie li loĝis kaj mortis, memorigas lian nomon al la urbanoj en Rio de Janeiro. Ankaŭ en São Luiz, naskiĝurbo, ekzistas strato kun lia nomo.

Sur la tombo de Couto Fernandes en la tombejo Sankta Johano la Baptisto estas skribaĵo Esperanta, eltirita el la himno La Espero:

“Sub la sankta signo de l'espero
Kolektiĝas pacaj batalantoj.”

Denove ni kunvenas hodiaŭ en brila festo por kalkuli la rezulton de la laboroj en 50 jaroj. Sendube tiu rezulto estas granda, ne nur relative al la cirkonstancoj, sed ankaŭ en absoluta senco.

Kun plena justeco ni povas, devas kaj volas proklami, ke, se ni ĝuas tiujn fruktojn, ni multon ŝuldas al nia kara Couto Fernandes, kiu amis ripeti: “Eĉ guto malgranda konstante frapante, Traboras la monton granitan.”

Aperfeiçõe o seu conhecimento

Komparu vian tradukon kun la nia, kaj eltiru instruon per esploro de la diferencoj.

LA DEK KVIN*

Raquel de Queiroz

Venis la suferigo de la estiĝanta malsato. Ĝi sin prezentis seka, tragika, elmontrigante per la malpura fundo de malplenaj sakoj, per la tuta nudeco de skrapitaj ladskatoloj.

— Panjo, kie estas la mango?

— Fermu la buŝon, bubo! Vi ĝin tuj ricevos!

— Ricevos? neniel!...

Konsternite, Chico palpis siajn poŝojn... eĉ ne mizera verdigra groŝo.

Lj rememoris la novan hamakon, grandan kaj striitan, kiun li estis aĉetinta en Quixadá per la pagordono de Vicente.

.....

— Mi iros al la butikoj tie, vidi kion mi povas fari.

Iom poste li revenis sen la hamako, kunportante sukerbrikon kaj litron da faruno.

— Jen estas. La viro diris, ke la hamako estas malnova, donis tion, kaj eĉ ankoraŭ ludis la kompatanton...

Malsategaj, la infanoj alkuris; eĉ Mocinha, ĉiam pli malpli silentema kaj indiferenta, avide etendis sian manon.

Tamen kio tio signifis por tiom multaj?

Post kelkaj horoj la infanoj ĝemis:

— Patrino, mi denove malsatas...

— Iru dormi, diablido! Vi ŝajnas posedata! Stopas la stomakon per kvarono de sukerbriko kaj ankoraŭ plendas pri malsato! Iru dormi!

Kaj Cordulina donis la ekzemplon, kuŝigante kun Duquinha en la kaduka, flikita hamako.

La tolaĵo krakis, ĝemante.

Cordulina komfortigis sin, malstreĉigis, kaj restis kvietita, kun la kruroj ekstere, donante al bebo sian elsuĉitan mamon.

Chico Bento sternis sin sur la grundo. Post nelonge, akrepinta ŝtono dolorigis al li la ripojn.

Brazila Kroniko

RIO GRANDE DO NORTE

Natal — Pasigante en Julio lasta kelkajn tagojn de mallonga libertempo en tiu ĉefurbo, la Prezidanto de B.E.L., Prof. D-ro Carlos Domingues, uzis la okazon por amika kontaktiĝo kun deko da samideanoj, inter kiuj la veterano Arlindo Castor de Lima kaj la juna José Mario Marques. "Diário de Natal", grava gazeto apartenanta al la granda ĉeno de Asociitaj Ĵurnaloj, publikigis en la 10-a de Julio ilustritan intervjuon kun nia prezidanto pri la Esperanto-Movado.

MINAS GERAIS

Patos de Minas — La estraro de Patos Esperanto-Societo por la periodo ĝis la 13-a de Aŭgusto 1973 estis elektita en Ĝenerala Kunsido de la 13-a de Julio kaj enoficigita en la 13-a de Aŭgusto. D-ro Waldemar Antonio Mendes esta la prezidanto.

GUANABARA

Rio de Janeiro — En la numero de la 29-a de Aŭgusto lasta la vaste vendata "Jornal dos Esportes" publikigis tupaĝan ilustritan artikolon prezentantan intervjuon kun la Prezidanto de B.E.L. Prof. D-ro Carlos Domingues. La artikolo, kiu donas multajn informojn pri Esperanto, estas subskribita de S-ro Benito Lebozo.

SÃO PAULO

Caçapava — Majoro Gilberto A. Silva Velho daŭrigas sian konstantan trafan informadon pri Esperanto pere de la gazetoj de la urboj kuŝantaj en la nomata Valo de Paraíba.

Li leviĝis, rastis al si surteran kuŝejon, kaj denove sterniĝis.

Ha! mia hamako! Diable malmola grundo! Kaj kia malsato!

Elportugaligis G. P.

* Temas pri la jaro 1915.

Itapeva — Nia sindona samideano S-ro Francisco Panis senĉese laboras por Esperanto. En la numero de 20-9-71 de "Folha do Sul" li aperigis bonan artikolon "Paz e Amizade" (Paco kaj Amikeco), kiu montras nian lingvon kiel efikan instrumenton por atingi la du gravajn celojn. Li mencias Brazilan Esperanto-Ligon kaj São Paulo Esperanto-Asociacion.

Santo André — "Revista de Química Industrial" (Revuo de Industria Kemio) en la numero de Jun-71 aperigis aktualan artikolon de la kemiisto S-ro Cícero B. Pimentel sub la titolo "Informação Técnica e Problemas Linguísticos" (Teknika Informado kaj Lingvaj Problemoj). Li akcentas la neceson de internacia lingvo kaj montras la solvon de la problemoj per Esperanto.

GOIÁS

Goiânia — D-ro Raul Conde, malgraŭ sia granda okupiteco, ankoraŭ trovas tempon por instrui Esperanton nokte. Li kaj S-ro Francisco R. de Moraes Sobrinho estas ĉiam en aktiveco por nia afero. La lasta malfermis kurson kun 7 ĝelernantoj, kie li uzas la libron *Curso de Esperanto em 20 Lições*.

NIA SEKRETARIO EN USONO

Renkontiĝo de nia sekretario Inĝeniero Floriano Pessoa (maldekstre) kun S-ro Richard T. Sandberg, esperantisto el Ĉicago, en Marto lasta

LA STRUVELPETRO

Beletaj rakontoj kaj komikaj bildoj de Dr. Heinrich Hoffmann

Esperanta traduko de J. D. Applebaum
Cr\$ 39,00

56.º CONGRESSO UNIVERSAL DE ESPERANTO

Cerca de dois mil esperantistas de quarenta nações tomaram assento no *Royal Festival Hall*, de Londres, para a sessão solene de abertura do 56.º Congresso Universal de Esperanto, reunido naquela cidade, de 31 de julho a 7 de agosto do corrente.

Vários países enviaram representantes oficiais, 50% dos quais fizeram sua saudação em Esperanto. O tradicional discurso de abertura foi proferido pelo notável professor e jurista, Dr. Ivo Lapenna, Presidente da Associação Universal de Esperanto, a quem coube, também, a leitura da mensagem dirigida ao Congresso pelo Prefeito de Londres, Sir Peter Studd.

Do programa artístico-cultural, tiveram êxito invulgar a Universidade Internacional de Verão, em que prelecionaram em Esperanto 11 professores de 9 países, os Concursos de Oratória e Literatura, Sessões de Cinema e Teatro, Vesperais de Canto, etc., além do Exame Internacional de Esperanto, em que se atesta ao candidato o conhecimento da língua internacional em nível superior.

Das sessões de trabalho, destacaram-se as reuniões de membros de diversas associações esperantistas (juristas, médicos, jornalistas, ferroviários, professores, telegrafistas, automobilistas, filatelistas, rádio-amadores, religiosas, de civismo, e da Organização Mundial da Mocidade Esperantista), além da Comissão Executiva da U.E.A. e da Academia de Esperanto.

Especial evento foi, êste ano, a realização de um *Forum* sobre a comunicação linguística no mundo contemporâneo, para o qual foram convidados o British Council, a Alliance Française, o Goethe-Institut e as Academias Soviética e Chinesa de Ciências.

Representantes dos países-membros do Mercado Comum Europeu, reunidos no âmbito do Congresso, aprovaram resolução em que "constatam a existência de grave problema de línguas no seio de qualquer organização oficial internacional e acentuam que somente pelo uso universal do Esperanto nas relações entre esses países será possível eliminar tais barreiras".

J. V. M.

NOVA STRATO

Belém, ĉefurbo de Stato Pará ankaŭ jam havas sian straton Esperanto. Dank'al laboro de Klubo Esperantista Zamenhof, la urbkonsilanto Fernando José Bahia prezentis projekton de leĝo, kiu estis aprobita unuanime antaŭ grandega publiko kaj sankciita de la urbestro Kol. Nélio Dacier Lobato.

Ni transskribas la tekston de tiu leĝo en la nacia lingvo:

Lei n.º 6.879 de 14 de Julho de 1971

Denomina de "Rua Esperanto" a atual Passagem Nossa Senhora de Fátima no bairro da Marambaia nesta Cidade de Belém.

A Câmara Municipal de Belém estatui e eu sanciono a seguinte Lei:

Art. 1.º — Fica denominada de "Rua Esperanto" a atual Passagem Nossa Senhora de Fátima, no bairro da Marambaia nesta cidade.

Art. 2.º — Esta lei entrará em vigor na data de sua publicação, revogadas as disposições em contrário.

Gabinete do Prefeito Municipal de Belém, 14 de Julho de 1971.

Cel. Nélio Dacier Lobato
Prefeito Municipal de Belém

José Quintino de Castro Leão
Secretário Municipal de Finanças

(Diário Oficial do Município de 3-8-71)

BRAZILA REPRESENTANTO

La Kultura Departamento de la Ministerio por Eksterlandaj Aferoj, per oficiala letero de la 9-a de Julio lasta, komunikis al Brazilia Esperanto-Ligo, ke laŭ peto de ĉi tiu, S-ro Antônio Olinto, ŝargito de Kulturaj Aferoj ĉe la Brazilia Ambasadorejo en Londono, estis nomita por reprezenti Brazilon en la 56-a Universala Kongreso de Esperanto.